

เมื่อดอกไม้ในบ้าน

จัดพิมพ์และเผยแพร่เป็นอนันันทนาการ
สำนักงานเสริมสร้างเอกลักษณ์ของชาติ
สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ทำเนียบรัฐบาล
กันยายน ๒๕๓๐

เลขประจำหนังสือสากล ISBN ๕๗๔-๗๗๗๓-๑๖-๓

จำนวนพิมพ์ ครั้งที่ ๑ จำนวน ๕,๐๐๐ เล่ม

พิมพ์ที่ : บริษัทรุ่งศิลป์การพิมพ์ (๑๕๗๗) จำกัด

หนังสือชุดส่งเสริมคุณธรรมสร้างสรรค์สังคม

เมื่อดอกไม้กลับบ้าน

เรื่อง ปัทมา พรรณโรจน์

ภาพ สมชาย ปานประชา “กลุ่มเบญจรงค์”

ฉันนี้ แก้วมาโรงเรียนเร็วกว่าปกติ เพราะวันนี้ถึงเวลาที่
เธอต้องจัดแจกันบนโต๊ะครู

วันอื่น ๆ ดอกไม้ในแจกันมักจะเป็นดอกไม้พื้น ๆ
ที่เด็กเก็บมาจากบ้าน เช่น ดอกเข็ม ดอกพุทธรักษา
หรือ ดอกบานชื่น ถ้าคุณครูเห็นกุหลาบแดงดอกใหญ่
เต็มแจกันคงจะดีใจ แก้วจัดไปพลงนีกลาดกะเน
อย่างเบิกบานใจ แต่แล้วหน้าของเด็กหญิงนุชที่โผล่
มาข้างประตูทำให้อารมณ์ของเธอเปลี่ยนไป

เธอหวังไว้ว่าคุณครูจะเป็นคนแรกที่ได้เห็นกุหลาบ เพราะ
คุณครูมาเช้าทุกวัน แต่นี่นูมาเห็นเสียแล้ว แก้วเดินปั้งปั้ง
ออกมาตีหน้ายักษ์อยู่ที่ประตูในขณะที่นูรีบหลบเข้าห้องไป

แก้วกลับมาบ้านพร้อมกับคำชมเชย
ที่คุณครูฝากมาถึงพ่อ

“คุณครูชมว่าพ่อปลูกกุหลาบเก่ง ดอก
กุหลาบสวยมาก เพื่อน ๆ ของแก้วก็
ชอบกันทุกคนเลย”

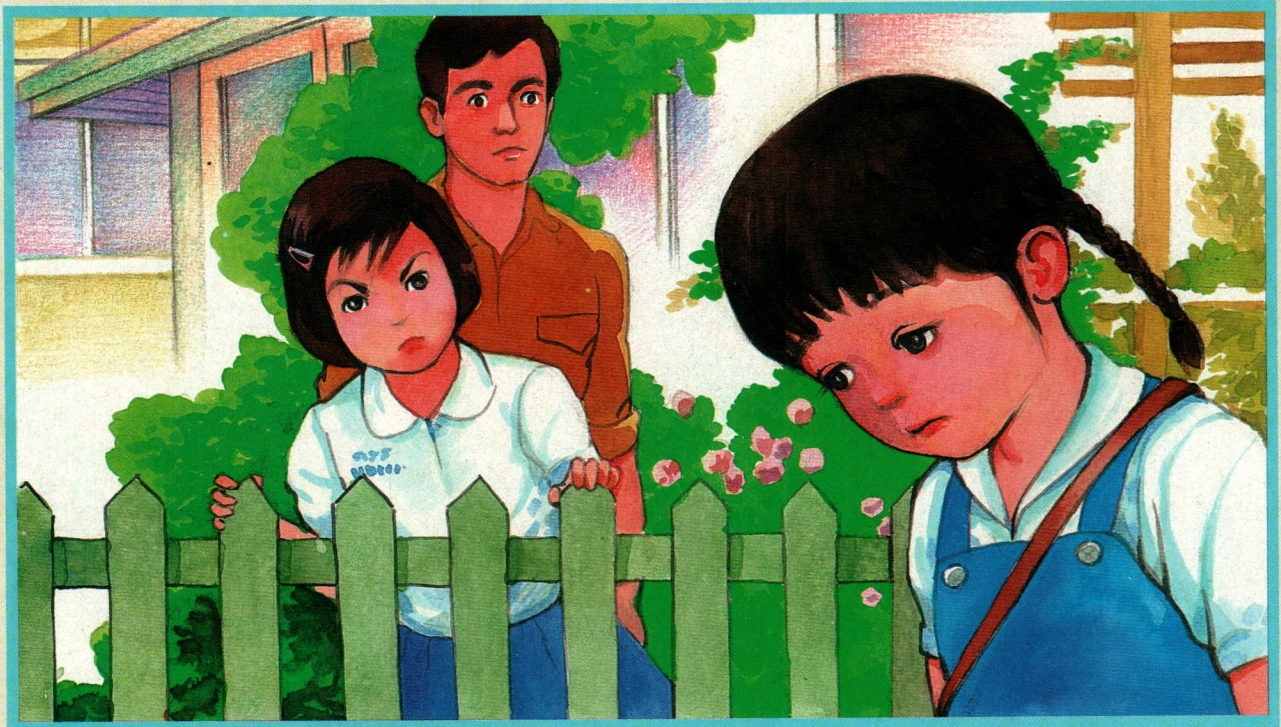
“พ่อดีใจที่ดอกไม้ที่เราปลูกทำให้คน
หลายคนมีความสุข”

แก้วหยุดยืมน้ำเปลี่ยนเป็นบั้งตึงเมื่อหันไป
เห็นนุช ยืนเกาะรั้วมองมายังกอกุหลาบด้วยสายตา
ชื่นชมอย่างชัดแจ้ง

“นี่! มาแอบดูอะไรอีกล่ะไปให้พ้นเชียวนะ
คนนิสัยไม่ดี” เธอแหวไ้จนนุชสะดุ้งและรีบเดิน
หนีไป

เมื่อนุชไปแล้ว พ่อเดินมาหาแก้วแล้วพูดด้วยน้ำเสียง
 อย่างที่พ่อมักจะทำเมื่อเวลาไม่พอใจใคร

“ทำไมลูกต้องพูดแบบนั้นด้วย”

“ก็แก้วไม่ชอบให้เค้ามาแอบดูดอกไม้ของเรานี่คะ”

พ่อวางมือบนไหล่แก้วแล้วพูดซ้ำ ๆ

“การเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่เป็นสิ่งที่ดีแต่ไม่น่าให้เฉพาะคนที่
 เรารักเท่านั้น ควรจะนึกถึงคนอื่น ๆ ทั่วไปด้วย”

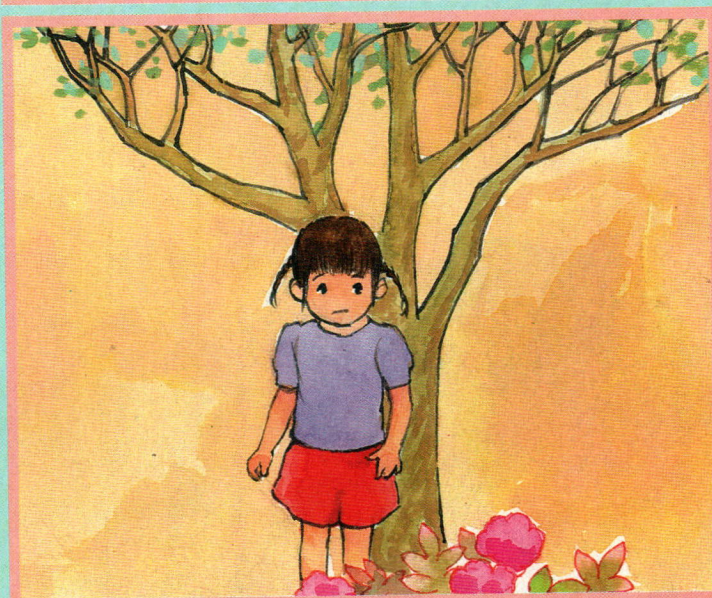
สองสามวันต่อมา แก้วเอากุหลาบไปอีก เธอเปลี่ยน
เอาดอกกุหลาบที่เหี่ยวเฉาแล้วทิ้งไป

นุชแอบเก็บกุหลาบที่ร่วงโรยไปจากถังขยะและ
เอาไปทับไว้ในหนังสืออย่างทะนุถนอม

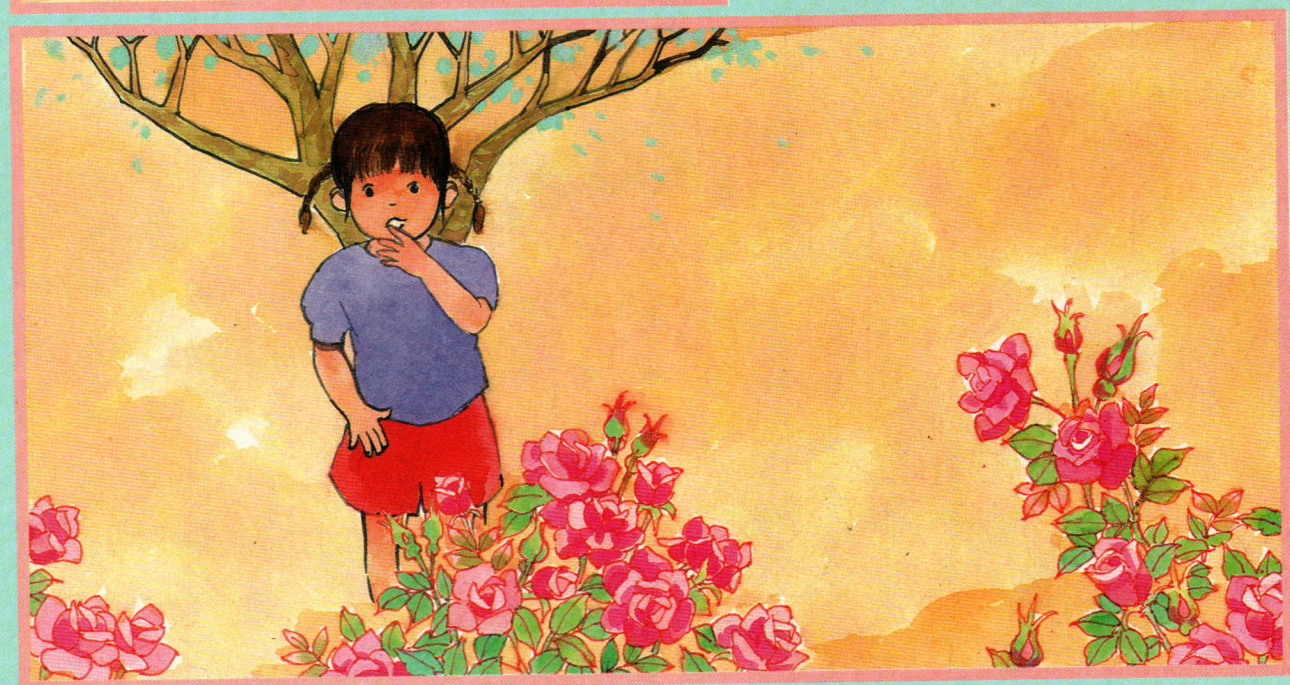

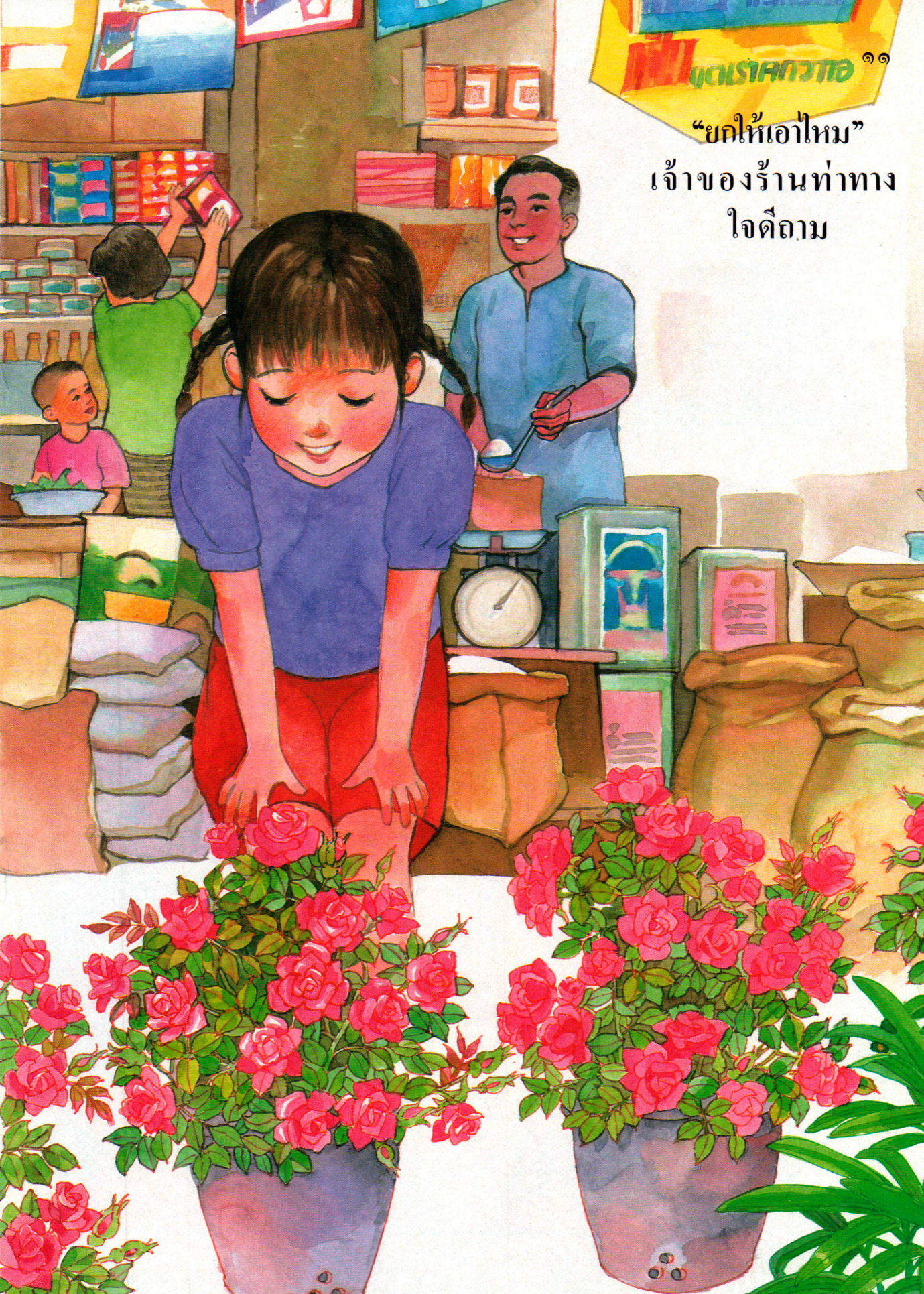
กลับกุหลาบในหนังสือ
เปลี่ยนเป็นสีคล้ำแล้ว
เมื่อถึงวันอาทิตย์นุชเดิน
พลาจคิดพลาจว่าจะเอามา
ทำอะไรได้บ้างจนมาถึง
หน้าร้านขายของ

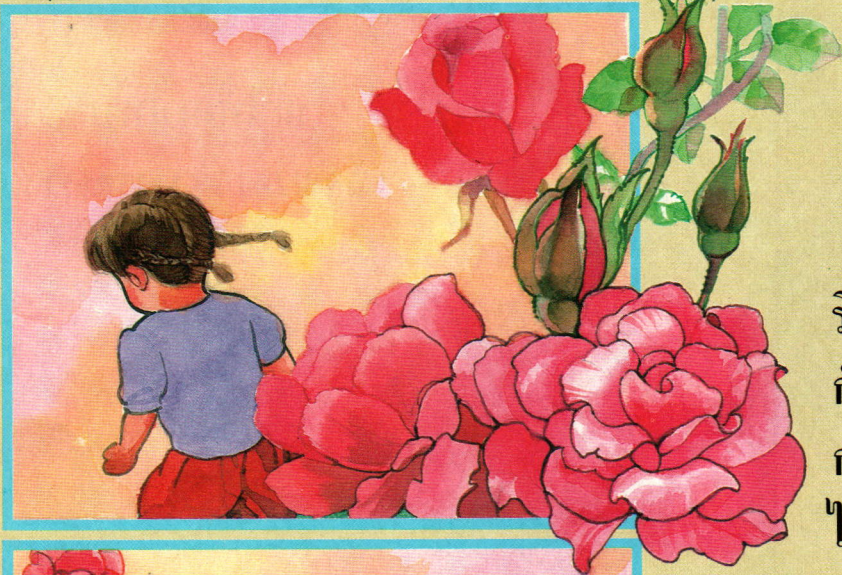

กระถางกุหลาบวางเรียง
เป็นแถวแข่งกันออกดอก
สะพรั่ง สีแดงเจิดจ้าของ
มันสะกดให้นุชยืนตะลึงลาน
อยู่ตรงนั้นเอง

“ยกให้อาหม”
เจ้าของร้านทำทาง
ใจดีถาม

นุชหันหลังกลับและ
รีบวิ่งไปจากร้านค้า สักพัก
ก็วิ่งกลับมาใหม่พร้อม
กับต้นไม้ที่เธอเพาะเอา
ไว้ในกระป๋อง หน้าของ
เธอแดงก่ำด้วยความ
เหนื่อย แต่ความหวัง
เต็มเปี่ยม

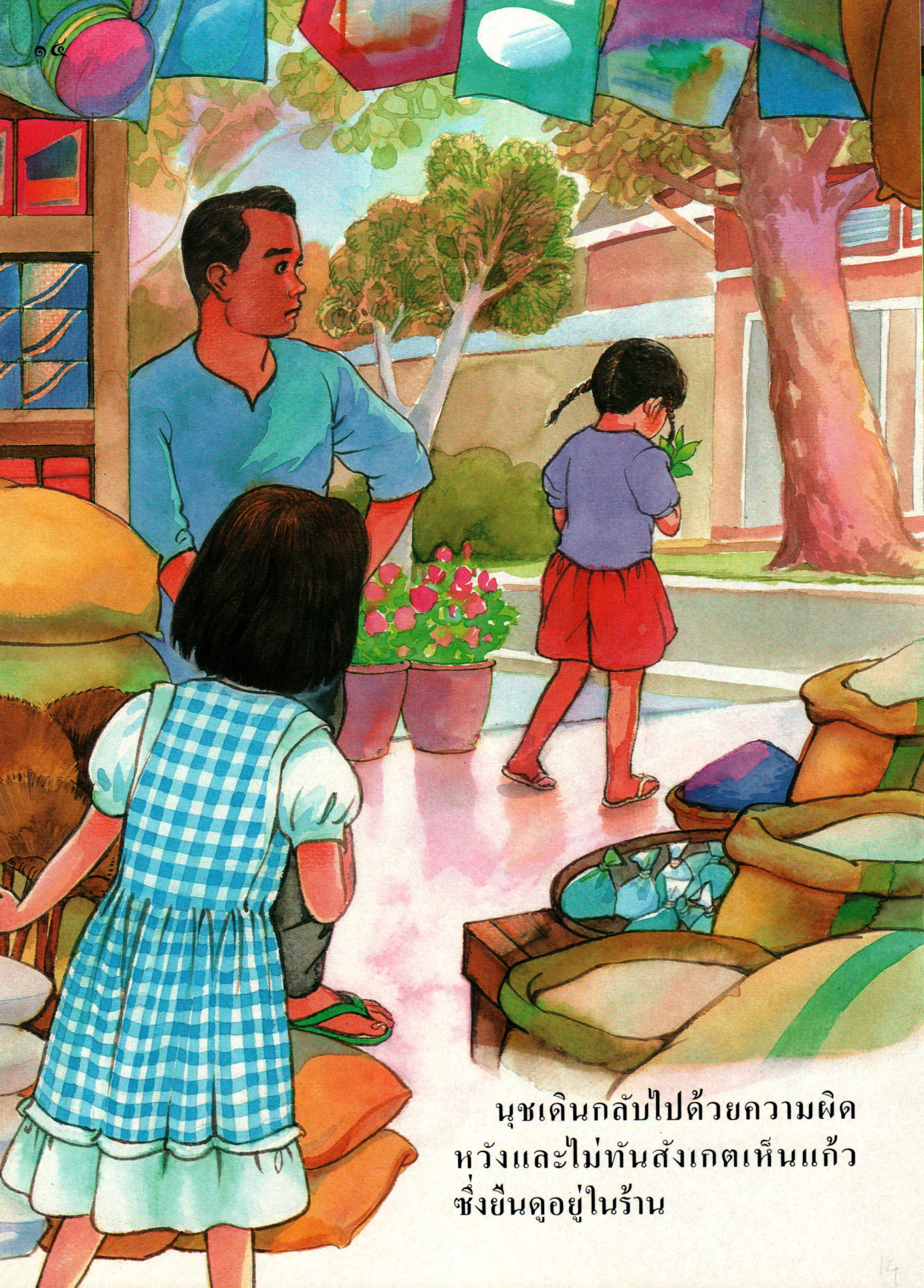
“นี่ค่ะ! ต้นชมพู หนู
ขอแลกกับต้นกุหลาบ
เอาต้นเล็กที่สุดให้หนู
ก็ได้”

เจ้าของร้านขายของออกจะ
ตกใจที่หนูซื้ดื้ออ้าพุดเล่น ๆ ของ
เขาเป็นเรื่องจริงจ้ัง

“ฉัันพุดลื้อเล่นนะ เอาต้น
ชมพู่กลับไปเถอะ”

นุชเดินกลับไปด้วยความผิด
หวังและไม่ทันสังเกตเห็นแก้ว
ซึ่งยืนดูอยู่ในร้าน

แก้วรีบวิ่งกลับบ้าน พ่อกำลังแต่งกิ่งกุหลาบอยู่
พอดี

“พ่อคะ...มีกิ่งตอนกุหลาบที่มีดอกกำลังจะ
บานสักกิ่งไหมคะ”

“มีซี พ่อลงกระถางเล็ก ๆ ไว้อยู่ในเรือนต้นไม้
นั่นไง”

เช้าวันจันทร์ขณะที่
หนูเดินไปโรงเรียน เห็น
แก้วยืนอยู่ข้างทาง เธอ
รีบก้มหน้าเดินจะให้ผ่าน
ไปไว ๆ ใจหวาดระแวง
ว่าแก้วจะคว้าเอาอีก

แต่แล้วสิ่งที่หนูไม่คาดคิดก็เกิดขึ้นในยามเช้าของวันจันทร์
แก้วยื่นกระถางกุหลาบต้นเล็ก ๆ ที่มีดอกกำลังจะแย้มบาน
มาตรงหน้า

“ฉันทานมาให้เธอนะ”

พิมพ์ที่ : บริษัทรุ่งศิลป์การพิมพ์ (๑๙๗๗) จำกัด ๘๕-๙๕ ถนนมทานคร เขตบางรัก กรุงเทพฯ ๑๐๕๐๐ โทร. ๒๓๖๐๐๕๘
นายชัชชัย จิวัจนานุกูล ผู้พิมพ์โฆษณา ๒๕๓๐